Violoncello

Cát Bụi

Dust and Ashes Cello and Piano

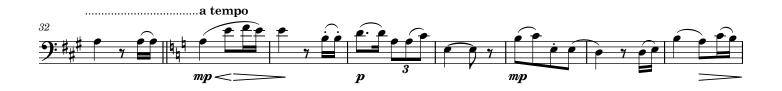
"Cát Bụi" literally means "sand and dust," but "Dust and Ashes" better conveys its poetic sense of human impermanence—of coming from dust and returning to it.

Trịnh Công Sơn Arr. W. Hickox, 2025.12.07

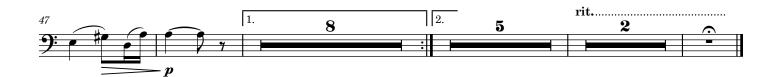

2 Violoncello

Cát Bụi Trịnh Công Sơn

 Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi Để một mai vươn hình hài lớn dậy Ôi cát bụi tuyệt vời Mặt trời soi một kiếp rong chơi

Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi Để một mai tôi về làm cát bụi Ôi cát bụi mệt nhoài Tiếng động nào gõ nhịp không nguôi

ĐK: Bao nhiêu năm làm kiếp con người Chợt một chiều tóc trắng như vôi Lá úa trên cao rụng đầy Cho trăm năm vào chết một ngày

Mặt trời nào soi sáng tim tôi
 Để tình yêu xay mòn thành đá cuội
 Xin úp mặt bùi ngùi
 Từng ngày qua mỏi ngóng tin vui

Cụm rừng nào lá xác xơ cây Từ vực sâu nghe lời mời đã dậy Ôi cát bụi phận này Vết mực nào xóa bỏ không hay Dust and Ashes Trịnh Công Sơn

What speck of dust became the fate of this body—so that one day it might rise and grow into form? Oh, wondrous dust and sand, the sun shines upon a life that drifts and wanders.

What speck of dust became the fate of this body—so that one day I will return to being dust again? Oh, weary dust and sand, what sound is beating its rhythm without end?

Refrain: How many years have we lived the life of a human? Suddenly, one afternoon, the hair turns white as lime. Withered leaves fall everywhere from high above, letting a hundred years slip into death in a single day.

Which sun is shining light into my heart—so that love is ground down into pebbles? Let me bow my face in sorrow, as each day passes, weary from waiting for good news.

What forest has trees with such tattered leaves? From a deep abyss, I hear a call rising up. Oh, this dusty fate—
what ink mark can erase it without our knowing?